

Wilde zwijnen die verdrinken in de Zuid-Willemsvaart in Weert. Betrokken partijen worstelen na jaren nog altijd met te water geraakte dieren.

Golfbaan zet hek tegen wild zwijn

Golfbaan Crossmoor in Weert heeft zich door de toename van het aantal wilde zwijnen met een raster gewapend tegen deze dieren. Het hekwerk van in totaal vijf kilometer lengte vergde een investering van 50.000 euro. Het raster heeft een hoogte van 1.20 meter en zit ook nog 30 centimeter in de grond om te voorkomen dat de dieren zich eronderdoor wurmen. „Zelfs een of twee wilde zwijnen kunnen in een nacht flinke schade aanrichten. Maar een wild zwijn is zelden alleen. Als ze een fairway of green omwoelen, dan kan het wel twee jaar duren voordat alles weer helemaal hersteld is”, legt Paul Bekkers, hoofd groenkeeper van de golfbaan uit. Eens in de twee weken wordt gecheckt of het hekwerk nog in orde is.

Agrariërs

Ook steeds meer boeren nemen preventieve maatregelen om te voorkomen dat wilde zwijnen schade kunnen veroorzaken. Zeker als het kapitaalintensieve teelten betreft. Van meerdere agrariërs is bekend dat ze ook hebben geïnvesteerd in rasters of dat overwegen te doen.

Water

Hubert Stassen van de Wildbeheereenheid Grenskant noemt het plaatsen van rasters langs de Zuid-Willemsvaart bij Weert eigenlijk de enige maatregel waarmee wordt voorkomen dat er nog langer zwijnen in het water kunnen belanden. De provincie trekt daar niet aan, bleek afgelopen week uit antwoorden van Gedeputeerde Staten op vragen van de Partij voor de Dieren. „Vanuit landschappelijk oogpunt en met het oog op beheer en onderhoud is het plaatsen van rasters of hekwerken langs (grote) delen van het kanaal niet gewenst.”

Worsteling met wilde zwijnen

DOOR JAN HENSELS EN LEON JANSSEN

Met enige regelmaat rukt de brandweer in de regio Weert uit om te water geraakte wilde zwijnen uit de Zuid-Willemsvaart te vissen. Door de steile damwanden langs het kanaal kunnen de dieren er moeilijk weer op eigen kracht uit. Een onbekend aantal wilde zwijnen, reën en andere dieren verdrinkt. Als de dieren geluk hebben, komt de brandweerboot op tijd. Een recent voorbeeld toonde aan dat dieren soms te lang in het kanaal liggen te spartelen. „Er waren vier of vijf zwijnen te water geraakt. Toen ik kwam kijken, had de brandweer er twee aan land gekregen. Een was dood, de ander leefde nog, die toonde agressief, maar wel natuurlijk gedrag. Die hebben we losgelaten. De andere dieren moesten zijn verdrinken”, concludeert een medewerker van het Natuurhulpcentrum uit het Belgische Oplab-

„**De jagers van de WBE doen hun best om de stand laag te houden, maar zwijnen zijn onvoorspelbaar en moeilijk te managen.**”

Hubert Stassen,
Wildbeheereenheid
Grenskant

beek. Dit centrum wordt soms ingeschakeld om te bekijken wat er het beste met de dieren kan gebeuren. „Zwijnen meenemen naar het opvangcentrum in Oplabbeek mag niet. Dat laat wet- en regelgeving niet toe.” Vaker komt ook de Dierenambulanceter plaatse om te adviseren of om een helpende hand te bieden. Soms zijn de drenkelingen meer dood dan levend. Als de zwijnen geen overlevingskans hebben worden ze uit hun lijden verlost, beaamt voorzitter Anne Vleeshouwers van de Dierenambulanceter Midden-Limburg. „Dan wordt een jachtopziener ingeschakeld.”

Ophef

Een voorval drie jaar geleden, waarbij de brandweer wilde zwijnen uit het kanaal in Weert haalde en vervolgens een opgetrommelde jachtopziener voor het oog van de camera enkele dieren doodde, zorgde

ACHTERGROND ZWARTWILD

destijds voor ophef. Het leidde tot Kamervragen en de jachtopziener ontving bedreigingen. Volgens Hubert Stassen, jager en bestuurslid van Wildbeheereenheid Grenskant (WBE) heeft de man zich strikt aan de wet gehouden. „Op het moment dat een dier wordt gedood, komen emoties naar boven. Velen permitteren zich dan hierop - vaak zeer onvriendelijk - te reageren.” Nu, drie jaar later, worstelen betrokken partijen nog altijd met dieren die te water raken. Er zijn geen afdoende maatregelen genomen om te voorkomen dat zwartwild of andere wilde dieren in het kanaal belanden. Ook is niet altijd duidelijk wat er moet gebeuren met dieren die in het water zijn beland.

Dierenleed

Voor de gemeente Weert is de maat vol. „De gemeente gaat het dierenleed aan het hart”, aldus een woordvoerder. „In 2014-2015 zijn de damwanden van de Zuid-Willemsvaart vervangen en voorzien van zogeheten Fauna Uittreedplaatsen (fup's). Toch verdrinken er nog steeds zwijnen. Wij vinden dat hier op korte termijn iets aan moet gebeuren en gaan de verantwoordelijke partijen hier op aanspreken en bij betrekken.” Provinciale Staten dringen in een motie ook aan op maatregelen. De fracties wijzen erop dat het kanaal ook gevaarlijk is voor mensen.

Stassen voorspelt dat er nog vaker wilde zwijnen zullen verdrinken als adequate maatregelen uitblijven. Het aantal zwijnen neemt nog altijd toe. „De jagers van de WBE doen hun best om de stand laag te houden maar zwijnen zijn onvoorspelbaar en moeilijk te managen.” Een uitbreiding van het aantal uitstapplaatsen langs het kanaal voor te water geraakte dieren en een ecoduct noemt hij deeloplossingen. Bij een ecoduct is volgens hem wel een raster nodig om de dieren naar de oversteekplaats te leiden. Als meest doeltreffende maatregel ziet hij een raster met wildrooster langs de Zuid-Willemsvaart. De provincie liet deze week weten dat er gewerkt wordt aan een plan voor een ecoduct over het kanaal. Rasters over een grote lengte langs het kanaal vindt de provincie onder meer uit landschappelijk oogpunt ongewenst. Frans Smit van de Ecologische Werkgroep Weert Zuid stelt overigens dat de druk op de natuur door de vele wilde zwijnen te hoog wordt. „Het aantal zwijnen moet afnemen. Ze dan maar laten verdrinken is natuurlijk niet de manier. Nu is de tijd om een goed totaalplan te maken voor dat gebied.”

Reageren?
jan.hensels@delimburger.nl
leon.janssen@delimburger.nl

Soms is de inzet van de brandweer op het kanaal tevergeefs.
ARCHIEFFOTO JEROEN KUIT

„**Het aantal zwijnen moet afnemen. Ze dan maar laten verdrinken is natuurlijk niet de manier. Nu is de tijd om een totaalplan te maken voor dat gebied.**”

Frans Smit, Ecologische
Werkgroep Smit

